

Hidtil har der højst kunnet ydes rejsegodtgørelse med et beløb svarende til statens og skolefondens tilskud til timebetalingen, d. v. s. med 70 pct. af minimumsbetalingen pr. time, og dette tilskud er blevet udredet af stat og skolefond alene. Som anført foran side 45 er det hensigten at fritage skolefonden for dens andel i dette tilskud; til gengæld vil man anse det for rigtigst, at kommunen eller eventuelt den stedlige kreds skal bidrage til rejsegodtgørelsen, også under hensyn til, at mange aftenskoler har benyttet tilrejsende lærere i så betydeligt omfang, at man finder det rimeligt at sikre sig den begrænsning heri, som utvivlsomt vil følge med en ordning, hvorefter vedkommende kommune eller stedlige kreds skal deltage i afholdelse af udgiften hertil. Den godkendende myndighed, for købstædernes vedkommende undervisningsministeriet, har ikke kunnet have tilstrækkeligt kendskab til de lokale forhold til at kunne afslå at yde en ansøgt rejsegodtgørelse. I overensstemmelse hermed foreslås det, at rejsegodtgørelsen fra staten aldrig kan ydes med mere end det dobbelte af det beløb, der ydes til dækning af rejseudgifter af vedkommende kommune eller stedlige kreds; i § 10, stk. 5, er det derhos foreslået, at kommunen skal være pligtig at udrede bidrag til rejsegodtgørelse til tilrejsende lærere, såfremt et flertal indenfor ungdomsnævnet anbefaler det. Når man har ment at burde nøjes med, at der fra stedlig side ydes $\frac{1}{3}$ af rejsegodtgørelsen, skyldes det frygten for ellers at ramme landkommunerne for hårdt, da de i videre omfang end købstæder er henvist til at benytte tilrejsende lærere, og at man har lagt vægt på som det afgørende, at kommunerne eller de stedlige kredse kommer til at udrede blot noget af rejsegodtgørelsen selv.

Når statstilskuddet til rejseudgifter efter forslaget begrænses til 50 pct. af minimumsbetalingen, vil den samlede ydelse hertil fra stat og kommune i tilfælde, hvor der kan gives det maksimale statstilskud, altså andrage 75 pct. — efter de nugældende regler 70 pct. — af minimumsbetalingen.

Til § 19.

Man opretholder de nugældende regler om, at statstilskuddet beregnes og udbetales af skolefonden, bortset fra tilskuddet til ungdomskostskoler og til Københavns kommune, der som hidtil udbetales af undervisningsministeriet.

Da man er klar over, at det er til væsentlig ulempe for lærerne i ungdoms- og aftenskolen, at de først får deres løn udbetalt ved skolens afslutning, ofte op til et halvt år efter at den første timebetaling er fortjent, har man ændret de hidtidige bestemmelser om lærerlønns udbetaling, således at det nu foreslås, at lønnen i alle tilfælde — altså ikke blot, når det er lærerens hovedbeskæftigelse — udbetales månedsvis bagud af vedkommende kommune, medmindre det må anses for usandsynligt, at betingelserne for tilskudsudbetaling vil blive opfyldt. Det er i overensstemmelse med hidtidig praksis, når det pålægges skolefonden at stille de fornødne forskudsbeløb til rådighed.

Til § 20.

Ved lovændringen i 1948 blev det bestemt, at kun de lærere, der har beskæftigelse i ungdoms- og aftenskolen som hovederhverv i hele året eller en væsentlig del deraf — og som ikke i forvejen har ferie med løn i statens eller kommunens tjeneste — kan oppebære feriegodtgørelse efter reglerne i lov nr. 170 af 13. april 1938 om ferie med løn.

Ved lovændringen i 1948 var det oprindelig meningen, at der overhovedet ikke skulle ydes feriegodtgørelse for virksomhed i ungdoms- og aftenskolen, idet man foretrak